

Debutantporträtt

Magnus Reithner

i Svensk bokhandel 2011-03-25

DEBUTANT: »I am the hero of the lesbian community«. Nej, det är jag knappast men citatet säger ändå en del om mig.

Det kommer från filmen *Private Parts* med radioprataren Howard Stern och den är en av mina absoluta favoritfilmer. Vid det här laget har jag nog sett den 15–20 gånger. Stern är suverän i rollen som sig själv. Han är burdus, ömsint, klumpig, frispråkig, helt galen och driver karaktären Kenny »Pig Vomit« Rushton (Paul Giamatti) till vansinne. Giamatti är förresten en annan favorit. Första gången jag såg honom var i ganska okända filmen *Duets*. Där spelar han avhoppad familjefar som väljer ett liv som semialkad, turnerande karaokefantast framför jobb, hus och familj. Sitt stora genombrott fick dock Giamatti i hyllade och Oscarsbelönade *Sideways* där han spelar misslyckad författare och vinkännare. Filmens höjdpunkt (ur ett komiskt perspektiv, filmen har annars en ganska allvarlig ton) är när Giamatti i besvikelse över att på nytt blivit refuserad, sveper en hink med utspottat vin.

Som ni märker älskar jag film och medan jag pluggade på universitetet jobbade jag i två olika videobutiker. Den första hette Video Ess – döpt efter förre ägaren Essi – och var den kanske i särklass sämsta videobutik jag stött på. Vi fick bara in de sämsta nyheterna och butiken hade överlag en ordentligt kundfientlig profil på verksamheten. Bland annat fanns en outtalad men ändå hyllad princip att kunderna skulle vara glada över att de fick hyra i butiken. Början på slutet för min karriär på Video Ess kom när ägaren beslutade att konvertera butiken till en när-livs/videobutik. Han tog in Tulips burkskinka, säckar med hundmat och, håll i dig nu, salt. Sen höll han tummarna. Det räckte inte, kundtappet fortsatte och trött på galen ledning bytte jag till Video Go.

Video Go var betydligt bättre. Vi hade bra filmer, vettig ledning och en stadig kundkrets. Dock något udda. Ett exempel var Hans. Första gången jag hyrde ut till honom kom han in i butiken och sa: »ska det vara ettan eller tvåan idag?«. Han syftade på En värsting till syster I och En värsting till syster II. Båda med Whoopi Goldberg i huvudrollen. Hans hyrde nämligen bara de två filmerna. Inga andra. Någonsin.

Jag gillade Video Go men jobbet i videobutiken var ändå bara ett extrajobb. När jag tagit min journalistexamen slutade jag och jobbade under ett år på TT:s utrikesredaktion. Sedan hade jag ett kort mellanspel som taxichaufför (jobbade två söndagar) innan jag började på min nuvarande arbetsplats, Sportfack. Det var 2004 och jag trivs utmärkt och har inga planer på att sluta.

Pappa blev jag första gången 2004. Sedan dess har jag blivit pappa ytterligare två gånger och idag kan jag inte föreställa mig ett liv utan Elis, Ally och Jonah. De är verkligen inga änglar men tillsammans med min fru Jennie är de det absolut bästa som hänt mig tätt följda av SM-gulden 2002, 2003 och 2005 samt kvalsegern över Assyriska hösten 2009. Jag gillar även vår nybyggda vedeldade bastustuga.